

мый на брань. Еще же даде имъ и титла Кральска за нихно то мужество, и за велика та побѣда, щото направи сось нихъ по вселенная. И така Александръ убо остана въ Вавилонъ: а Болгаре те пріяха име славно, и се нарекоха Славяни и Македонцы. И босшесе одъ нихъ не само востокъ, но и западъ, Германія, думамъ, Италія и самый великій Римъ даже до лѣта миробытія 5604: въ кое то лѣто беше краль въ Болгарія

ДИКЕФАЛЬ.

Отъ Перуна крала Болгарскаго до Дикефала крала Болгарскаго проидоха години 566. и кои быдоха между тыя години вожди Болгаровъ неизвѣстни са.

Като настана же Дикефаль въ Болгарія краль, настана и въ Римъ, въ това време, сирѣчь въ лѣто отъ рождество Христово 96, царь именемъ Траіанъ. Онъ като прія скипры те царства, собра свои те велможы, и ги попыта: дали има некой да се не покорява на Римска та держава; и му отговориха они: Славенскій родъ, кои то ходиха сось Александра Македонскаго и покориха вселенная, они не само не са покорни на царство то ти, но и дань земать. И рече Траіанъ: и каковъ е тоя родъ, щото несе покорява великому Риму, кому то се покорява вселенная; ніе имаме подъ своя та власть Римъ, Франція, Германія, Ишпанія и сичка та Африка и Азія, Понта, Арменія, Колфія, Верія и сичка та восточна страна. И така неможе да търпи тоя срамъ; но посла и собра безчетна войска отъ различни страны и народы, и отиде на Дикефала крала Болгарскаго. И това пише Іапіанъ риторъ римскій въ римско то писмо въ слово 23.